

การวางแผนการเงินของนักศึกษา

คุณกิติชาญ ศิริสุขอาษา CFP®
สมาคมนักวางแผนการเงินไทย

ในช่วงการเป็นนักศึกษาถือเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเริ่มต้นวางแผนการเงิน ทั้งการวางแผนเพื่อสร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) สะสมความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) และส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) โดยเราสามารถสร้างความมั่งคั่งผ่านการวางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน ในขณะที่เราสามารถปกป้องความมั่งคั่งผ่านการวางแผนประกันและวางแผนเกษียณได้ ส่วนการสะสมความมั่งคั่งนั้นเราสามารถทำได้โดยผ่านการวางแผนการลงทุนและวางแผนภาษี และสุดท้ายเราก็จะส่งมอบความมั่งคั่งได้ด้วยการวางแผนมรดก

นักศึกษาที่จบการศึกษามาจากสาขาวิชาต่างๆ กัน อาจจะเริ่มต้นเข้ามาสู่ตลาดแรงงานด้วยรายได้ขั้นต่ำ 15,000 บาท/เดือนไปจนถึงระดับกว่า 100,000 บาท/เดือน ขึ้นกับวิชาชีพที่แตกต่างกันไป โดยตั้งแต่เริ่มประกอบวิชาชีพ นักศึกษาควรจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับรายละเอียด ภาระหน้าที่และผลประโยชน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแต่ละระดับฐานภาษีที่กฎหมายบังคับ (0-35%) การจ่ายเงินสะสมเข้าสู่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (provident fund) ในอัตรา 2-15% ของฐานรายได้สำหรับการทำงานในภาคเอกชน (กฎหมายกำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบให้กับลูกจ้างในอัตราไม่ต่ำกว่าที่ลูกจ้างได้จ่ายเงินเข้าไปในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) และการจ่ายเงินเข้าสู่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ในกรณีที่รับราชการ เพื่อเป็นการออมเงินไว้ใช้ในยามเกษียณ รวมไปถึงการจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อใช้เป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานในยามเจ็บไข้ได้ป่วย ค่าใช้จ่ายในการคลอดบุตร ค่าชดเชยและค่าทำศพในกรณีเสียชีวิตและรวมถึงเป็นเงินบำนาญในยามเกษียณได้อีกด้วย นอกจากนี้แล้วนักศึกษาควรจะต้องศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายการค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่างๆ รวมถึงสินทรัพย์ทางการเงิน (เช่น กองทุน LTF RMF ประกันชีวิตที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป) ที่สามารถนำมาช่วยวางแผนภาษีได้อีกด้วย เพื่อใช้ในการวางแผนการเงินของนักศึกษาเองในระยะยาวเพื่อให้สามารถที่จะมีรายได้เพียงพอต่อรายจ่ายและสามารถไปสู่อิสรภาพทางการเงินได้ในอนาคต

หลังจากที่นักศึกษาเริ่มทำงานและมีรายได้เหลือหลังหักค่าใช้จ่ายต่างๆ ไปแล้ว (ค่าใช้จ่ายแรกที่นักศึกษาควรหักไว้ก่อนคือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการออมเงินและการลงทุน อย่างน้อยประมาณ 10-20% ของรายได้) นักศึกษาก็จะเข้าสู่ช่วงของการสร้างความมั่งคั่ง โดยการสร้างความมั่งคั่งนั้นจะทำได้ไม่ว่าจะทั้งเพิ่มรายได้หรือลดรายจ่ายลง ยิ่งหากทำได้ทั้ง 2 อย่างพร้อมๆ กันได้ยิ่งดี หลังจากที่เรามีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายแล้ว เราควรสำรองสภาพคล่องทางการเงินขั้นต่ำไว้ก่อน 3-6 เดือนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือน (เช่น หากเรามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 10,000 บาท เราควรมีเงินสดสำรองเผื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน 30,000-60,000 บาท) หลังหักเงินสดสภาพคล่องไปแล้ว เราก็จะเข้าสู่กระบวนการปกป้องความมั่งคั่งต่อไป

ทำไมเราจึงต้องปกป้องความมั่งคั่ง เนื่องจากความเสี่ยงต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเราไม่ว่าจะเป็นทั้งโรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุ ทุพพลภาพที่อาจส่งผลให้เราไม่สามารถทำมาหากินเพื่อหารายได้เลี้ยงชีพได้ รวมไปถึงการมีเงินเก็บไม่เพียงพอที่จะใช้ในยามเกษียณและอื่นๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนการเงินเพื่อสร้างความมั่งคั่งได้ ดังนั้นเราจึงต้องมีการปกป้องความมั่งคั่งผ่านการวางแผนประกัน (ทั้งการประกันชีวิต ประกันสุขภาพและการประกันอุบัติเหตุ) และวางแผนเกษียณ

หลังกระบวนการสร้างความมั่งคั่งและปกป้องความมั่งคั่งแล้ว เราก็จะมาสะสมความมั่งคั่งผ่านการวางแผนการลงทุนและวางแผนภาษี โดยในบทความนี้เราจะเน้นให้นักศึกษามีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการวางแผนการลงทุนเป็นหลัก ทำไมการลงทุนถึงมีความสำคัญกับกระบวนการวางแผนการเงิน ทั้งนี้ก็เพราะว่าการออมเงินผ่านการฝากธนาคารไม่ว่าจะเป็นเงินฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำอาจไม่สามารถสร้างผลตอบแทนหลังหักอัตราเงินเฟ้อ (หมายถึงค่าของเงินตามเวลาที่ลดลงหรือราคาสินค้าและบริการมีการปรับเพิ่มขึ้นตามเวลา ซึ่งอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย 10 ปีที่ผ่านมาอยู่ที่ 2.7%) ได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายของเราหลังจากที่เราเข้าสู่วัยเกษียณที่ไม่มีรายได้จากการทำงาน (ระยะเวลาการทำงานประมาณ 40 ปีและมีชีวิตอยู่หลังเกษียณประมาณ 20 ปี) ดังนั้นเพื่อให้เรามั่นใจได้ว่าเราจะมีเงินใช้หลังเกษียณได้อย่างเพียงพอ เราจึงต้องเริ่มลงทุนตั้งแต่วัยเริ่มทำงานเพื่อสร้างผลตอบแทนในระยะยาวให้เพียงพอดำรงชีพหลังเกษียณได้อย่างมีความสุข

สำหรับสินทรัพย์ลงทุนก็มีหลายประเภทไม่ว่าจะเป็น ตราสารทุน (หุ้น โบล์สำคัญแสดงสิทธิ) ตราสารหนี้ (ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ฯ) และตราสารอนุพันธ์ โดยการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใด เราควรจะต้องพิจารณาถึงอัตราผลตอบแทนเทียบกับความเสี่ยงที่แต่ละบุคคลจะยอมรับได้ โดยมีระยะเวลาการลงทุน (อายุน้อยจะเสี่ยงได้มากกว่า) และความสามารถในการรับความเสี่ยง (ผู้มีความมั่งคั่งสูงจะรับความเสี่ยงได้มากกว่า) เป็นตัวกำหนด

สำหรับนักศึกษาซึ่งกำลังจะเข้าสู่วัยทำงานอยู่ในระยะสะสมจะเป็นผู้ที่สามารถรับความเสี่ยงได้มาก เนื่องจากมีระยะเวลาการทำงานไปจนเกษียณอีกนาน (หากลงทุนตลาดขาดทุนก็ยังมียาได้ประจำมาใช้จ่ายดำรงชีพได้) ดังนั้นการวางแผนการเงินการลงทุนจึงควรให้นำหน้าหนักกับการจัดสรรสินทรัพย์ (Asset Allocation) ไปที่ตราสารทุน (หุ้น) เป็นหลัก เนื่องจากหากเราพิจารณาอัตราผลตอบแทนเทียบความเสี่ยงย้อนหลังไป 10 ปีจะพบว่าหุ้นเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด (ผลตอบแทนตลาดหุ้นย้อนหลัง 10 ปีเฉลี่ย +10.11%) เหนือกว่าทั้งอัตราเงินเฟ้อ (+2.7%), ผลตอบแทนของตราสารหนี้ (อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปี +4.2%, อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 5 ปี +3.61%) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปีอยู่ที่ 2.325% (ก่อนหักภาษี 15% หรือคิดเป็นอัตราดอกเบี้ยหลังหักภาษีที่ 1.98%)

อย่างไรก็ตามแม้ว่าหุ้นจะเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูง แต่ความเสี่ยงก็สูงตามไปด้วยดังนั้นหากนักศึกษาสงสัยที่จะออมเงินหรือลงทุนในหุ้นจะต้องศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้การวางแผนการลงทุนเป็นการลงทุนจริงๆ ไม่ใช่เป็นแค่การเก็งกำไร ทั้งนี้การศึกษาเพื่อลงทุนในตลาดหุ้นมีทั้งการศึกษาวเคราะห์ทางด้านปัจจัยพื้นฐาน (ใช้หลักการวิเคราะห์งบกำไร/ขาดทุน ฐานะการเงิน กระแสเงินสด มาเพื่อใช้ในการคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตและประเมินมูลค่าหุ้น) และการวิเคราะห์ทางเทคนิค (ใช้ปริมาณการซื้อขายและราคามาหาความสัมพันธ์และคาดการณ์ทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นในอนาคตผ่านกราฟวิเคราะห์กราฟเทคนิค) ซึ่งนักศึกษสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ รวมไปถึงหนังสือหรือ website ที่เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แต่หากไม่มีเวลาศึกษาแต่อยากลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ก็สามารถติดต่อให้มืออาชีพช่วยดูแลการลงทุนแทนผ่านการลงทุนในกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตลาดหุ้น โดยสามารถติดต่อสอบถามได้ทาง บริษัทหลักทรัพย์จัดการการลงทุนต่างๆ ได้ครับ